

ÓZDI HIRLAP

HETILAP

Előfizetési ár:

Egész évre	8 korona
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Megjelenik minden vasárnap.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

TÖRÖK ISTVAN.

TÁRSZERKESZTŐ:

PANCZÉL BÉLA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

ÓZD,

hová a kéziratok, hirdetések és díjak
küldendők. Kéziratok nem adatnak vissza.

A karácsonyi csillag.

*Órvendve látom távol napkeletnek
Fényes karácsonyéji csillagát,
Amely után hű pásztorok sietnek,
Hallgatva égi angyalok karát.
S velők megállok a bölcső felett,
Mely egy világnak idvessége lett!*

(Szuhay B.)

Karácsony ünnepének édes derüje száll ma újra minden szivre. Ott a távol napkeleten egykor felragyogott csillag bűvös fénye bevilágít minden lélekbe, mely csak egy kissé is érezni tud.

Halljuk újra az angyali karok énekét, halljuk a vigasztalás szavait: „Ne féljtek! Hirdetek néktek nagy örömet, amely minden népnek öröme lesz”, szivünk dobbanása megadja rá a választ, hogy bizonyára: „Ma lett idvössége e háznak s e világnak”!

Ugy tűnik föl nekünk, mintha ma, azon ragyogó csillag szerteszét sugárzó fényétől eloszlanék a szivekről az a rideg közöny, mely sokszor megfagyasztja a legnemesebb irányu munkásságot is; mintha leomlanának azok a válaszfalak, azok a merev korlátok, melyek a társadalomnak különböző rétegeit — sajnos! — oly sokszor élesen elválasztják egymástól.

Igen! Annak a karácsonyi csillagnak fényében, mely majdnem kétezer évvel ragyogta be a bűbajos keleti mennyboltozatot: Istennek szerelme nyilvánul a gyarló földi emberhez; a menny szállott alá a földre s testesült meg ott, a betlehemi jászolbölcsőnél, hol a világ megváltója édesen szendereg. Egy szívvél ajándékozza meg az ég a földet. Egy szívvél, melyben alacsony emberi érzés nem lakozott, irigység, harag, gyűlölség, személyválogatás helyt nem talált s csak egy, egyetlen-egy fenséges érzés hatotta át: A mindenekre kiáradó végtelen szeretet!

Lehet-e hát más a karácsony, mint a legbensőbb, legfelségesebb szeretetnek családi ünnepe?

Hiszen az a jézusi szent szeretet mely egykor kiáradott a világra, ma is nyilvánul; ma is tavaszi virágba borítja az a borongó téli tájat, elüzi a sziveknek fagyát; ma is édes, vidám mosolyt varázsol az arcára kicsinynek-nagynak, szegénynek-gazdagnak, a kunyhók egyszerű — a mindennapiért véres verejtékkel dolgozó — lakóinak éppen úgy, mint a paloták biborban ragyogó s minden földi javakban duskálkodó tulajdonosainak!

És hát — bizony — mennyi jót, mennyi szépet, sziv- és lélekboldogítót tehetne közöttünk az a karácsonyi csillagfényben megnyilvánult égi szeretet, ha igazán, nem csak szóval, nem csak az évenként előforduló ünnepi alkalmakkor igyekeznénk azt megismerni, hanem tölje lélekkel dolgoznánk annak érvényesülésén úgy a családban, mint a társadalomban, úgy a magán, mint a közéleti szereplésünkben; hiszen az a szeretet, mely az első karácsonykor Jézusban a földre száll, nem rideg, nem holt s tehetetlen valami, hanem élet, munkásság, igaz törekvés minden szépért, minden jóért, a szó legigazabb, legnemesebb értelmében.

Ragyogja hát be a szeretetnek édes enklénnepén szivünket, házunkat annak a karácsonyi csillagnak messzesugárzó fénye, hozzon nekünk is drága ajándékot; szivbeli békét, lelki nyugalmat, csendes megelégedést a földiekkel; hitet Istenben, reményt önmagunkban s önerőnkben s mindenekeft pedig krisztusi szeretetet és jóakaratot az emberekhez!! S ha erre igazán s lélekkel törekszünk, elmondhatjuk mi is a költővel, hogy:

*Eljön majd akkor az a nagy ünnep,
Az az epedve várt örök tavasz,
Midőn uralma megtörik a bűnnek,
S örökre megszűnik köny és panasz!
— Ily várva-várt karácsonyt adj nekünk,
Gondviselő Atyánk és Istenük! (Szuhay)*

O. Z.

Karácsonykor.

*A csillagos kék ég alatt
Mért oly csodás a hangulat,
Hova lett a gyűlölség ma,
Szeretettől átalhatva
Mért van az emberiség?
Kicsiny falu kis harangja
Imára hív csengve-bongva,
Összevegyül hangja lágyan
A nagy városok harangjával
S megelégnék a vidék.*

*Száll az ima ajkról-ajkra,
Hálatozás, szent zsolozsma,
Minden szivben örömrzet,
Nem bánt, hogy mit hoz a végzet,
Mert Megváltónk született!
Mindnyájunknak szive rebben
Kimondhatlan nagy örömben,
Isten kegyelmét mutatta
Fiát földre bocsátotta,
Ki értünk emberré lett!*

*Jöjj, el Jézus, kérve-kérünk,
Légy Megváltónk, hű vezérünk!
Sziveinkben gyujts világot,
Élesszed az égi lángot,
A hitet s szeretetet,
Reménységgel töltsd el lelkünk,
Jutalmat majd ott fenn nyerünk,
S ha néha bánt is a kétség,
Oszolják el a sötétség
És zengjünk dicséretet!*

Turóczy Pálné.

Műkedvelői kör.

Színházat játszani, vagy rendezni, ki ne tudna?! Hiszen ez oly könnyű dolog, amelyhez mindenki ért, jobban mondva akar érteni. Pedig ahogy tud, ahogy ért...

De nézzük csak meg, hogyan is készülnek azok a műkedvelői előadások. Rendszerint úgy kezdődik, hogy egyik-másik fiatalembernek szerepelhetnékje, vagy éppen rendezhetnékje támad; ki is választ valamely szenzációsnak ígérkező darabot, előre megbeszélvén szive választottjával, hogy ők lesznek a címszereplők. Már, hogy alkalmasak-e rá, vagy értenek-e hozzá, az nekik nem okoz gondot, a fő, hogy ők játsszák. Most megkezdődik a verbuválás, a többi szereplőkre való vadászás. Ez persze nem megy könnyen, mert a tehetségesebbek

Meggyőződhetik bárki, Szántó Mór és Tsa

hogy téli férfi- és gyermekruháink jósága, valamint olcsósága páratlan.

üzleteink állandó elve „aki készpénzért vásárol, ne szessen túláraztat.”

≡ Ózd, Weiner-ház. ≡

nem állanak kötélnek, így holmi egészen kezdő, rendes szineloadást még nem is látott, rendszerint arra nem való, tehetség nélküli egyénekből alakul meg a társaság. Megkezdődnek a próbák, még pedig estéről-estére 8 órától 11—12 óráig, amely idő nagy része haucurozással telik el. Szereptaunulásról szó sincs, hiszen azt ugyanis csak az összejátekánál lehet megtanulni — szerintök. A próbákon mindenki rendez, mindenik jobban akarja tudni a másiknál, hogy mit és hogyan kell tenni. Ezen próbák rendszerint összevezéssel végződnek. Végre elérkezik az előadás napja; ekkor mindenki ki akar tenni magáért, iparkodik is annyira, hogy nevetéssé válik.

Ime, egy kép azokról a műkedvelői előkészületekről és előadásokról, amilyent, sajnos, már több ízben volt alkalmunk tapasztalhatni.

Jelen cikkünkkel azonban célunk nem az, hogy egy ilyen összetakolt műkedvelői előadásról beszéljünk, hanem arról a műkedvelői körrel óhajtunk véleményünket elmondani, amelyik most alakulóban van. Régebben hallottuk már emlegetni egy, az olvasóegylet kebelében alakítandó műkedvelői kör eszméjének felvetését. Most az eszme testet fog ölteni. A napokban került kezünkbe egy felhívás, amelyben erről meggyőződhetünk. E körözüvényből — mely az érdeklődő és a körbe belépni szándékozó egyéni tagokat és azok családtagjait dec. 23 án délutánra hívta össze megalakulás céljából — alkalmunk volt a programról is némi tájékozást nyerni.

A kör kitűzött célja nem csupán műkedvelői előadások rendezése, hanem egyéb téren való önképzés is. E célból egyelőre kéthetenként összejöveteleket, jobban mondva gyűléseket fog tartani, amikor régebbi és újabb színművek olvastatnak fel. Ezen színművek közül azok, amelyek a kör által előadhatónak vélelmezettek, többször is átolvastatnak; így lassankint ki fog tűnni, hogy ki melyik alak személyesítésére lesz alkalmas. A kiválasztott darabok közül évenként 3—4 kerülne előadásra.

Az összejövetelek tárgyait képezni fogják továbbá hazafias és egyéb tárgyú költemények szavalása, monológok előadása, epizódok elmondása vagy felolvasása, hazafias és társadalmi kérdések megvitatása, népszínművek dalainak éneklése stb. Az ilyen előadások mindjárt meg is bírhatnának a kör tagjai által és pedig szerintünk is igen helyesen, mert az ilyen megbeszélésekből, eszmecserekből a tagok többet tanulhatnak, mint egy csomó elszavalt költeményből, amely megbeszélés tárgyává nem tétetett. A szavalással, monológ előadásával stb. a tagok fejleszteni fogják előadási képességüket és tehetségüket. Mily könnyű lesz így a felolvasások alkalmával a szavazati pontokat a kör jobb szavalóival ellátni, annál is inkább, mert ily előadások tartása az összejöveteleken mindenkire nézve kötelező lesz; tehát mindenik tag működő tag is lesz. Kitűnik majd a kis és nagyobb tehetség, esetleg a tehetség nélküli is, amit művelni, fejleszteni szintén lehet. A felhívásból ezt az irányt, ezt a szellemet olvastuk ki.

Hogy egy ilyen kör megfeleljen kitűzött

céljának és virágozzék, főkélléke, hogy élén odavaló ember álljon, akit nemcsak tekintély, hanem a tagok szeretete is környez. Örömmel halljuk, hogy az ügyet Hanuszik Antal vette a kezébe, akinek kipróbált tehetsége, tevékenysége, s a nevelés minden ágában lankadatlan munkássága biztos sikert ígér.

Röviden vázoltuk az alakuló műkedvelői kör munkakörét. Hogy egy ily szervezett társaság erkölcsi, nevelő és művelődési hatása milyen nagy befolyású nemcsak annak tagjaira, hanem a társadalomra nézve is, fejtegetnünk, úgy hisszük, fölösleges, mert a tények bizonyítani fogják.

Örömmel üdvözöljük tehát az eszmét, amelynek minél szélesebbkörű felkarolását olvasóink figyelmébe ajánljuk. A vezetőségnek pedig kitartást kívánunk.

X-y.

Karácsony-esték.

Az „Ózdi Hírlap” számára írta: Charon.

Már azt hittem, hogy megint szomorú karácsonyom lesz. Ilyenkor telen a mi nyomoruságos hegyi utaink úgy elromlanak, hogy az ember képtelen kimozdulni a falujából. Így hát itt rekedtem. A karácsony előtti délután unalmas egyhangúsággal mult. Szobám ablakából nézegettem a felhőket, amelyek ólom-súlytal neheztedek a közeli erdős hegyekre. A falutól néhány lépésre már mindenütt erdő volt; de a fákat nem lehet látni a leereszkedő ködtől. A hó mind sürűbben kezdett hullani s az erdőből hazatérő kocsikra vastag fehér leplet vont. Az emberek is olyan furcsák voltak a hótól fehér prémes bekecsükben, amint meg-megrázva jégcsapos bajuszukat, a kocsik mellett lépdettek.

Gondolataim egymást kergették. Némelyek hazatértek szüleimhez és valóságos szomorúság fogott el azon, hogy gubancos hajamat nem simogathatja édes jó anyám áldott keze. Eszembe jutott az otthoni karácsony est. A fényes karácsonyfa a nagy szőnyegen és alatta az ajándékok. Oh, hányszor örültem én is ennek az estének s most visszatart az ostoba lehetetlenség.

Csengő csilingelt előttünk. Én az ablakhoz léptem, hogy kitekintsek. Egészen meg voltam lepve, mikor az öreg kórorvost láttam kikászolódni a szán pokrócai közül. Alig értem az ajtóhoz, a doktor bácsi prüszkölve és a havat razva belépett. Bele tellett vagy öt perc, amíg a bundából kihámozta kedélyes öreg alakját és torzonborz szakállas képét.

— Jó napot, öcsém. Hogy van? Brr, de komisz idő! Csak hogy elvégeztem a dolgomat, így mire sötét lesz, haza vergődöm.

Ezzel azután neki támaszkodott a cserépkályhának és úgy zsörtölődött az ő kedélyes modorával.

— Komizság, hogy még ilyenkor sem hagynak békén. Így ünnep előtt már igazán nem illik betegkedni, hisz magam is halálos veszedelem között forogtam, míg áttudtam a Gaján vergődni.

Ezzel azután ismét összeütötte a cognacos poharat és sietett magát melegíteni. Letette a poharkat és kissé elégedettebben csevegett.

— Pnű, csak otthon lennék már. De jó is lesz majd egy pohár borlevést bevenni. No meg aztán a karácsonyi ajándékok. Én is kapok valamit, Ilonka már hetek óta dugdos előlem valamit. Erre aztán elmosolyogta magát Torzonborz szakállá és bajusza, mint egy iromba

seprő, berzenkedett minden irányba. Találgatta azután az öreg, vajjon mit kap ez idén. Papucsom, az van már vagy három pár. Hálósapkám is van kettő. Dohányzacskóm is. No, eddig mindig eltaláltam, most nem is sejtem, mi lesz a meglepetés. Egyszerre azután más hangba ugrott át.

— Ejnye csak, öcsém, miért nem ment haza az ünnepekre?

— Tudja, doktor bácsi, a Gaja kiöntött fent az almakutnál és az egész utat elfogja Csösz felé. De ha átlehetne is vergődni a Gaján, nincsen ember, aki ezen sikos uton Csöszig felvergődjék. Ember legyen az, aki most ki tud kapaszkodni a hegyek közül.

— Akkor bizony, uramöcsém, unalmas karácsonya lesz.

— Hát hisz arra el vagyok készülődve, de majd csak agyonütöm valahogy.

— Tudja mit, van egy indítványom. Jöj-jön el velem át hozzánk Csetinybe. Mégis többen leszünk. Pompás! — Az öreg dörzsölgette a kezét, hogy ilyen okos eszméje támadt.

S ügyet sem vetett az én szabadkozásaimra, hanem erélyesen bepakolt a téli kabátomba. Feltuszkolt a szánba. Ő maga is felmászott, kezébe vette a gyeplőt és az öreg Linda, amely valószínűleg megunta már az álldogálást, szinte fiatalos fickandozással vágott neki a szánutnak. Az uton nem sokat beszélhettünk. Doktor bácsinak nagyon is vigyáznia kellett a görbe hegyi utakon. Felkapaszkodtunk egy-egy hegyre. Az erdő fái összehajlottak s ropogtak a hó terhe alatt. Még Linda is nagyon óvatos volt. Sokszor járt ő erre, tudta, hogy egy vigyazatlan lépésnek fájdalmas következménye lehet.

Én már szinte szunyókálni kezdtem, amint a szán gyorsabb csuszása felébresztett. Elértük Csetényt. Már egész sötét lett, csak a hó reflexe adott némi világosságot. A falu apró házacskaiknak ablakaiból fény sugárzott ki. A doktorék zöld repkényes haza valamivel kijebb állott a többinél. Mikor idáig értünk, Linda minden különös jeladás nélkül megállott. Megrázta a nyakán a csengőt, mintha hívná a házbelleket.

Egy öreg szolgálta csoszogott ki. Feltárta a kaput, mi meg besiklottunk. Fenn a ház verandáján egy magas asszony állott lámpáival a kezében és ebben a pillanatban egy nyulánk leány lépett ki az ajtón, vigan ugrándozva jött le a szánig. Amikor hozzánk ért, meglepetve vett észre engemet. Csak amikor lehajtottam havas galléromat, ismert meg. Köszöntöttem őt.

— Maga is eljött? De jó lesz. — Azután anyja felé fordulva kiáltott fel csengő hangon: — Anya, vendégünk van.

A doktor bácsi ismét prüszkölt. Razta a havat és feleségének, leányának egy-egy nedves, havas csókot nyomott az ajkára. Bementünk a szobába. Az öreg cserépkályhában vigan pattogott a tűz. Az ő divatu nagy tölgyfasztal meg volt terítve már s csak az öregre vártak a találással.

Hamarosan nekem is akadt teritékem. Leültünk. Egyedül Ilonka, a házi kisasszony sürgölődött és hozta a vacsorát. előjáróban pedig a doktor bácsi kedvenc borlevesét.

A pompás meleg s a jó vacsora megoldotta az öreg nyelvét. Kedélyesen követelte az ajándékot, amit Ilonka szegyenkezve eléje tett. De a magáét is megmutatta, óvatosan nyitogatván az apró ékszeres tokocskát.

Doktor bácsi arca mosolyra derült. És pajkosan fordult felesége felé, azt kérdezvén, hogy vissza tud-e még emlékezni a harminc év előtti karácsonyra.

— Hogyne, felelt az asszony. Akkor ismerkedtünk meg egymással.

Aki olcsó és szép órákat, valódi ékszereket akar vásárolni, tekintse meg

Guttman Samuel

órák és ékszerész üzletét.

A legfinomabb arany- és ezüstörái, valódi arany- és ezüst-ékszerei, china-ezüst dísz tárgyai a legalkalmasabbak

karácsonyi és ujévi ajándékoknak.

Legmegbízhatóbb, legolcsóbb beszerzési forrás.

a melyik nyomban kinyomozta, hogy a könnyelmű unoka volt a tettes. Mikor ezt a panaszos Horváth Istvánné megtudta, sirva könyörgött a rendőrségnél, hogy ne bántás az unokáját, inkább visszavonja a panaszát. A rendőrség az öregasszony kérése folytán megszüntette az eljárását a könnyelmű fiatalember ellen.

Öngyilkos alezredes. Szerdán este a kassa—budapesti vasuti simpár között, a legelső órház közelében, borzalmasan öszerencsolt holttestet talált a vasuti őr. A nyomban megjelent rendőrség megállapította, hogy a holttest Biju Miklós 34. gyalogezredbeli alezredesé, aki valószínűleg öngyilkossági szándékból feküdt a sínekre. A tragikus esetről a következő részleteket jelentik: Az 1521. számú személyvonat, amely hetenként kétszer, szerdán és szombaton szokott közlekedni Kassa és Forróencs között, szerdán este is a rendes időben indult el Kassáról. Mintegy 100 méterre az első órháztól az őr, aki a pályát a vonat elbogarása után bejárta, egy katonatisztnak rettenetesen öszerencsolt holttestét pillantotta meg. Az őr azonnal értesítette az állomásfőnökséget, ez pedig a rendőrséget és a katonai ténparancsnokságot. Mindkét helyről azonnal bizottság indult ki a színhelyre. Eleinte nem tudtak mást megállapítani, mint azt, hogy a holttest egy 34-ik gyalogezredbeli alezredesé, mert a test teljesen össze volt tépve. A fej egészen szét volt morzsolva és csak az áll és a bajusz egy része maradt egésze. A holttestet azután bevitték a hullaházba és csak ott tudták megállapítani, hogy az Biju Miklós 34-ik gyalogezredbeli alezredes holtteste. Az alezredes sohasem járt a vasut mentén és így nem tételhető az fel, hogy szerencsétlenségnek esett áldozatul. Sokkal valószínűbb azonban az, hogy Biju alezredes, aki roppant el volt adósodva és az utóbbi időben teljesen kétségbeesett már, öngyilkossági szándékból feküdt a vonat alá.

* **A borsodmegyei helyiérdekű vasutak.** Kossuth Ferenc kereskedelemügyi miniszter a miskolci kereskedelmi kamarához és a borsodmegyei gazdasági egyesülethez fontos rendeletet intézett a helyiérdekű vasutak ügyében. A vasuti politika céltudatos irányítása és a vasuti hálózat tervszerű továbbfejlesztése érdekében a kormány figyelmének a közvetlen megoldandó feladatokon túlmenően a távolabbi jövő kérdéseire is ki kell terjeszkednie, a végből, hogy ezek jó előre megfontolhatók és kellően előkészíthetők legyenek. A vasuti hálózatnak helyes irányban való továbbfejlesztése tehát megkívánja, hogy előzetes tanulmányok alapján országos hálózati terv állapítsassék meg és figyelemmel az egyes vonalak fontosságára és sürgőségére, építési programm dolgoztassék ki. Miután a miniszter a gazdasági érdekek szempontjából indokolt vasuti összeköttetések megjelölésére a kamarát és a gazdasági egyesületet különösen hivatottak tarja a helyi érdekű vasuti hálózat továbbfejlesztési programmjának összeállításánál ismeri óhajta a véleményét is. Erre való tekintettel fölkérte az említett testületeket, hogy e részben teendő tanulmányaik alapján két hónap leforgása alatt hozzá javaslatot tegyenek arra nézve, hogy a működési körükbe tartozó vármegyék területén mely helyi érdekű vasutvonalak volnának azok, melyeknek mielőbbi létesítése az illető vidék közgazdasági és forgalmi igényei szempontjából különösen kívánatos és indokolt.

KOSSUTH RUMNAK NINCSEN PÁRJA,
MAGYAR ISSZA, MAGYAR GYÁRTJA.
EREDETI 1 LITERES, 1/2 ÉS 1/4
LITERES PALACKOKBAN KIZÁRÓLAG
KAPHATÓ ÓZDON: GROSZ LIPÓT URNAL.

CSARNOK.

A tenyőfa.

Az erdő mélyén hóbelepve,
Hol egybeolvad este, regg,
A szomorú, nagy némaságban
Egy zöld tenyőfa szenderög.

És álmaiban újra látja
A szép tavaszt s az ifjú párt,
Mely nem törődve a világgal,
Egy édes csókra idejárt.

Vaj' merre vannak? A fenyőre
Nem is gondolnak már talán
Csak a nevük maradt bevésve
Az elhagyott fa oldalán.

Azon borong el, álmodozva,
A boldog pár vaj' merre van?
De villog és suhint a fősze
S a zöld fenyő végig zuhan...

Karácsonyest. Az ablakokból
Sugárzik színes gyertyafény,
Áll a fenyő felékesítve
A cifra szoba közepén.

Zsvivaj között beront az ajtón
A pajkos, víg gyerekcsapat,
S nézik csodálva, ámulattal
Az aranydiós ágakat.

Egy bágyadt arcú férfi köztük,
A szive, lelke ugy örül,
A mint zsihong a víg gyerekekraj
S ugrándoz a fenyő körül.

Majd a csillámló tarka fára
Esik reá tekintete
A sebhelyes kérgen bevésve
Egy férfi és egy leány neve.

Akad szava s inog a térde,
Fény, csillogás mind elborul,
Arcát elrejtí tenyerébe,
S fájó, keserves könnye hull.

Édes papát vajjon mi bántja?
Nem kérdező egyike sem.
Táncnak, vigságnak vége, vége,
Ők is sirnak keservesen...

Feleki Sándor.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

V. Gy., Árpádhalm. Az előfizetést vettük. — Hogy vagytok? A golya nem fészkel-e még a háztetőre?

Nemő. A közleményt a jövő számunkban hozni fogjuk; de jövőre kérjük jelezni a beküldő nevét, ha másként nem, egy szelet papíron.

K. M. Látja, minket már egy ízben lepocsondiáztak egy versért; de hogy azt ne gondolja, hogy mi a tehetséget nem becsüljük, — különös kívánságára — versét közöljük, minden felelősség nélkül. Ime:

Ködös a lég, nincs már harmat,
Elmulott a kikelet.
Szívem rága a mély bánat,
Mert a rózsám nem szeret.

Szeress rózsám, megérdemlem
Örökké hű szerelmed;
Allandóan nézegetem
Aranyos kis fényképed

Felsőhájtok néha busan,
Bár élve nézhetnélek —
Nem élnék örökké búbán.
Mert én csak érted élek.

Mi nem bánjuk, ha olvasni fogja rózsája ezt a versét: örömben rőtön szörnyet hal; de minket aztán ne okozzon.

H. A. Látod, mi nem busulunk, mint a fenti költő ur. — Hála Istennek, ez ideig még nem panaszkodhatunk. Hidd el, nálunk nem az anyagi, de az erkölcsi siker a fő.

Kiadó lakás Ózdon

jannár hó 1-jétől kezdődőleg, mely áll három szoba, egy előszoba, konyha, kamara stb. mellékhelyiségekből. Címe megtudható és esetleg értekezni lehet e lap kiadóhivatalában.

Van szerencsem a mélyen tisztelt közönség szives tudomására hozni, hogy a jelenkor igényeinek teljesen megfelelő

fodrász- és borbélyüzletemet a Botta-féle házba helyeztem át.

Üzletemben kaphatók mindenféle fodrászati cikkek, u. m. copfok, uri- és női parókák, továbbá készítek méretek szerint uri- és női egész parókákat, frufukat, einlagot stb. Veszek levágott és kifésült hajakat.

Amidőn a nagyérdemű közönség szives pártfogásába magamat ajánlom, azon leszek, hogy pártfogásukat minél jobban kiérdemeljem.

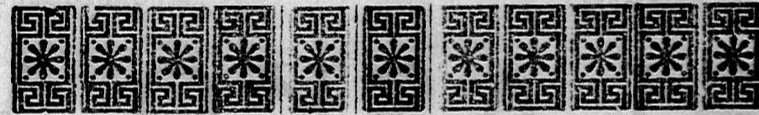
Tisztelettel

Zelley Oszkár

uri- és női fodrász.

Hirdetések

jutányos áron felvételnek a kiadóhivatalban.

Posta-, patent-, kalap- és raktárdobozok

a legjobban kivitelben és jutányos áron

készíttetnek

Szelényi és Társa

dobozgyárában Miskolcon, Széchenyi-utca.

NÉVJEGYEK

SZELÉNYI ÉS TÁRSA

könyvnyomdájában, Miskolc, Széchenyi-utca.

rendelhetők meg.

Az Ózdi Takarékpénztár R.-T.

Kölcsönök ad:

Kezesség vagy betáblázás mellett
kötvényekre és váltókra.

Hitelt nyújt:

Folyószámlai elszámolásra, érték-
papirokra, arany- és ezüsttárgyakra.

Állandó betétek

után fizet 5 százalék kamatot.

Pénztárhelyiség a Botta-féle
emeletes új épületben.

Olcsó árak!

Nagy választék!

Aki boldog karácsonyt

akar magának vagy másnak szerezni, az bevásárlásait csak

MIKOLA BÉLA

divatáru-üzletében

eszközölje, ahol mindennemű, szebbnél szebb karácsonyi ajándék
található, ugymint: ruhakelmék, kézimunkák, mindennemű ajándék-
tárgyak és játékok.

Az arany- és ékszerárak m. kir. fémjellel vannak
ellátva, melyek valódiságáért kezéskedem.

Mondja csak, hol szerzi be a karácsonyi és ujévi ajándékokat?

csak

GOLDSTEIN NÁNDOR

óra- és ékszerüzletében vásárolok be Ózdon, a Magyar Vendéglővel szemben. — A címre tessék figyelni! —

Nagy választék valódi svájci arany-, ezüst-, acél-
és nickelórákban. Arany-gyűrűk, láncok, fülbevalók,
nyakkendő-tűk, ezüst-láncok, fali- és inga órák és
különleges wekker-órák a legolesőbb árban kapha-

tók. Óra- és ékszerjavítások saját műhelyemben igen
olcsón eszközölköttek. Ujdonság: ütő ingaórák (Gong),
harangütésre átalakítva. Veszek törött aranyat, ezüstöt
és mindennemű ékszereket készpénzért vagy becserelek.

A német vásárolt és javított órákért 2 évi
jótállást vállalok.

Figyelem!

Megkezdődött már

Figyelem!

BLASKÓ VITHOLD

vegyeskereskedőnél Ózdon

a karácsonyi vásár.

Ne mulassza el senki az igazán szép és dús választékban levő gyermekjáték, karácsony-
fadisz- és cukorka-raktárat megtekinteni. (Babák 100 centiméteres nagyságban is
kaphatók.) **Bámulatos olcsó árak!** Továbbá finom köszönet ajánl 1 kor. 20
fillérért métermázsánként, házhoz szállítva.

Tudatom a tisztelt közönséggel, hogy

péküzletemet

a Botta-féle házban megnyitot-
tam. Naponta friss sütemények
s kenyér kapható. — Kisütést
— olcsó áron elvállalok. —

Schlesinger Ferencz

pék, Ózdon.

Van szerencsém a nagyérdemű közön-
ség becses tudomására juttatni, hogy
saját házámban egy a mai kor igényei-
nek megfelelő

cipőüzletet

nyitottam. Raktáron tartok kitűnő mi-
nőségű kész uri, női és gyermek-
cipőket. Saját készítményű cipőkre meg-
rendelést továbbra is elfogadok.

Teljes tisztelettel

MANDEL MÓR.

Egy kitűnő hangu, új, pedálos

cimbalom

faragott hangjegytartóval, Schunda
V. József-féle gyártmány, zongora-
vétel miatt

200 koronáért eladó.

Cím a kiadóhi. atalban.

A legszebb

karácsonyi és ujévi

képeslevelezőlapok kaphatók

Mikola Béla

divatáru-üzletében Ózd.